

За якість та безпеку життя! • For Quality and Safety of Life!

Університетський КУРС

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

Газета виходить з вересня 1956 року

№1-2 (1967-1968) 25 лютого 2015 року

ПАРТНЕРСТВО

ВПЕРШЕ ПІДПИСАНО УГОДУ З ДОСЛІДНИЦЬКИМ УНІВЕРСИТЕТОМ

Днями підписано довгострокову угоду про співпрацю між НУБіП України і Торгово-промисловою палатою України, яку скріпили підписами ректор С.М. Ніколаєнко і президент ТППУ Г.Д. Чижиков.

Торгово-промислова палата вперше за всю історію свого існування підписала таку угоду не з міністерствами чи підприємцями, а з вищим навчальним закладом дослідницького типу. Вона передбачає, що відтепер, протягом п'яти років, через взаємні консультації та співробітництво удосконалюватиметься ступенева підготовка фахівців з економічних спеціальностей. Планується і запровадження нових форм інтеграції науки та освіти у практичній діяльності суб'єктів підприємництва.

Під час цього візиту ректор С.М. Ніколаєнко зустрівся з віце-президентом Асоціації фермерів і приватних землевласників В.В. Шереметою, президентом Національної асоціації сільськогосподарських дорадчих служб України Р.Курінцем, фахівцем з організації виробництва М. Грищенком, головою комітету підприємців АПК О. Юхновським. Домовилися нарощувати співпрацю у галузі дорадництва, продовжувати діалог з бізнесом та громадськістю.

Д. Рудень

ОФІЦІЙНО

НАГЛЯДОВА РАДА НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

Томенко Микола Володимирович - радник Президента України, народний депутат України (голова наглядової ради НУБіП України)

Атаманчук Віталій Іванович - заступник голови Державного агентства лісових ресурсів України

Баранівський Олександр Петрович - міністр аграрної політики України (2005-2006 рр.), народний депутат України 4-го та 5-го скликань

Гадзало Ярослав Михайлович - президент Національної академії аграрних наук України

Гриневич Лілія Михайлівна - голова комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти

Гуржій Андрій Миколайович - віце-президент Національної академії педагогічних наук України

Дніпров Олексій Сергійович - заступника глави Адміністрації Президента України

Івченко Вадим Євгенович - народний депутат України

Козаченко Леонід Петрович - народний депутат України

Лісовенко Василь Трохимович - генеральний директор корпорації "Укрзооветпромстач"

Мірошніченко Іван Володимирович - народний депутат України

Мельник Юрій Федорович - голова правління ПАТ "Миронівський хлібопродукт"

Новіков Геннадій Володимирович - голова Аграрного союзу України

Старостенко Ганна Вікторівна - заступник голови Київської міської державної адміністрації

Стріха Максим Віталійович - заступник міністра освіти і науки України

Павленко Олексій Михайлович - міністр аграрної політики та продовольства України

Пачевський Анатолій Мартинович - директор приватного підприємства з виробництва сільськогосподарської продукції "Радівське"

СПРАВИ ДЕРЖАВНІ

ГОСТРА РОЗМОВА

На засіданні Ради ректорів м. Києва, в якій взяли участь міністр освіти і науки С.М. Квіт, голова комітету з питань науки і освіти Верховної Ради України Л.М. Гриневич, вперше за багато років точилася гостра розмова щодо стану справ в освіті, реальних проблем вищої школи.

Ректор НУБіП С.М. Ніколаєнко, озвучуючи загальну думку представників вищої школи, висловив пропозиції щодо подолання кризи в галузі. Він висунув п'ять тез, на які уряду, Верховній Раді України, Міністерству освіти і науки слід негайно звернути увагу. Перша з них - влада не повинна

відсторонюватися від наявного потенціалу вишів, ігнорувати думку колективів. Бо з кризи без використання їх наукового потенціалу не вийти. Друге - негайно зупинити руйнацію вишів, зняти обмеження по заробітній платі: воно - привід для корупційних схем. Ректор НУБіП також висловився за відміну податку на землю для освітніх установ, зміни до закону "Про вищу освіту" стосовно діяльності технікумів і коледжів, запропонував ліквідувати дуалізм в ОКР "молодший спеціаліст - молодший бакалавр".

С.М. Ніколаєнко закликав не рушити ступеневу підготовку в університетах. Адже лише прийом на 2-й - 3-й курси бакалаврату НУБіП випускників технікумів економить державі до двох мільйонів гривень щорічно!

За питаннями загальнодержавними очільник університету не забув і про проблеми власне нашого вишу: він звернувся до голови парламентської фракції Блоку Петра Порошенка Ю.В. Луценка вріпті-репті надати допомогу по ремонту третього корпусу.

Д. Рудень

Станіслав Ніколаєнко:

ВИЩУ АГРАРНУ ОСВІТУ ПОРЯТУЄ ЛИШЕ НОВА ПРОГРАМА РОЗВИТКУ АПК

У стінах університету пройшли загальні збори Асоціації працівників аграрних навчальних закладів України "Ук-рагроосвіта".

Представники більше ста вишів, які зібралися в нелегкі для вищої аграрної освіти часи, обговорювали проблеми, що постали перед їх ко-

лективами. А їх безліч - обмеження фінансування та важкі економічні умови, оптимізація мережі вишів, невизначеність технікумів і коледжів у системі вищої освіти тощо. Крім того, у аграрної освіти є і свої специфічні проблеми. Мова йде про зміну підпорядкування - перехід від МінАПК до Міносвіти, упереджене ставлення під час формування дер-

жамовлення, а також фінансування, яке особливо відчувалося у процесі секвестру в минулому році. Додаймо до цього ще й постійні намагання позбавити аграрні навчальні заклади землі, що їм належить, - і маємо зовсім сумну картину. Зі ста тисяч гектарів земельних угідь, які вони мали на

Закінчення на стор. 7

ГОСПОДАРЮЄМО

З КАРКАСОМ ДАХУ І ВІКНАМИ

Монтажні роботи на даху відновлюваного 3-го корпусу вже закінчено. Як то кажуть, останній болт в металоконструкціях - вже в своєму пазу. І хай не збиває з пантелику перехожих стріла крапну головного підрядника робіт ТОВ "Ютем ЗМК". На наступний будівельний майданчик його пе-

реправлять за місяць-другий. А поки що наші господарники залучили його до підйому металочерепиці: спробуй-но вручну підняти кілька тонн покриття. Тож найближчим часом корпус матиме готовий новий дах.

Завершується і встановлення 134 вікон. До кінця місяця всі

вони займуть свої місця. До речі, як повідомляє проректор з навчально-науково-виробничих питань і адміністративно-господарської діяльності В.І. Іщенко, їх вартість, попри валютні стрибки, зросла всього на 10 тисяч гривень.

І. Білоус

ДІАЛОГ З КОЛЕГАМИ

НА КАФЕДРИ ЗАВІДУВАЧ - ВСЬОМУ ГОЛОВА

Започаткована минулого року традиція зустрічей керівництва університету із завідувачами кафедр - університетською основою - днями дістала своє продовження: ректор С.М. Ніколаєнко знову провів таке потрібне і актуальне зібрання.

Він розпочав з організаційної перебудови структури університету. Її оптимізовано, удосконалено і спрощено. Нині черга за реальними змінами на передовій освітньо-наукового процесу: кафедра - викладач - студент.

Не забуваймо про історичні надбання

Очільник вишу торкнувся історичних засад нашого університету, що завжди славився своїми традиціями. На сільськогосподарському відділенні КПІ, з якого і бере початок наш виш, працювали такі видатні вчені, як П.Р. Сльозкін, М.П. Чирвинський, Ю.М. Вагнер та інші. Так, Є.П. Вотчал започаткував школу українських ботаніків-фізіологів, а К.Г. Шиндлер створив першу в Європі станцію сільськогосподарських машин. Характерною рисою тодішніх провідних педагогів були не тільки високий професіоналізм, а й всебічна гуманітарна підготовка. Знання іноземних мов було природним, обізнаність з музикою, літературою, театром, живописом - необхідного. Читання лекцій вважалося справою честі кожного дослідника і педагога найвищого рівня.

Тож приклад наших корифеїв має надихати нинішні покоління викладачів і науковців. Та в університеті і сьогодні є багато прикладів для наслідування. Це наші колеги Валерій Кашпаров, Іван Ковальчук, Микола Стародуб, Артур Ліханов, Сергій Зібцев, Микола Захаренко та інші. Серйозно, по-сучасному працюють кафедри технології м'ясних, рибних та морепродуктів (завідувач Т.К. Лебська), економіки і підприємства (С.М. Рогач), агрохімії та якості продукції рослинництва (А.В. Бикін), анатомії тварин (О.П. Мельник) та інші.

Стратегія і тактика

Ректор спинився на стратегічних цілях розвитку вищої освіти в Україні, задекларованих у новому Законі України "Про вищу освіту" і програмі розвитку університету "Толосіївська ініціатива - 2020" тощо. Фундаментом майбутніх зрушень є напрацювання минулого року. Так, у 2014-му наш університет, один з небагатьох в Україні, виконав держзамовлення по прийому на навчання як бакалаврів, так і магістрів. Приємно констатувати, що підготовлено 73 кандидати та 5 докторів наук.

Важливо, що взятий курс на економію бюджетних коштів, реорганізацію і скорочення бюрократичних управлінських структур швидко себе виправдав. Незважаючи на скорочення фінансування в кінці року, ми змогли в повному обсязі виплатити зарплату викладачам. Середній рівень місячної оплати праці науково-педагогічних працівників НУБіП був майже вдвічі вищим цього показника по Україні.

Відповідно до держбюджету на 2015 рік, з 1 січня обмежено оплату працівників бюджетних установ сім'яма мінімальними заробітними платами. Ці зміни відчули на собі

1160 науково-педагогічних працівників вишу. Наше завдання - добитися збільшення обмеження десятима мінімальними зарплатами. Сподіваємося, що вже в лютому зможемо вирівняти становище із зарплатою. До речі, ще 30 грудня минулого року керівництво університету звернулося з відкритим листом до уряду про недопустимість зрівнялівки в оплаті праці.

Поліпшується матеріально-технічна база університету. За минулий рік виконано будівельно-ремонтних робіт на суму більше 10 мільйонів гривень. Прагнемо суттєво поліпшити харчування викладачів і студентів (уже введені в дію їдальні в кількох корпусах і гуртожитках). Поставлено завдання: більшу частину ремонтних робіт виконувати власними силами. Проте цього замало, відзначив ректор.

Тому цього року діяльність ректорату має бути спрямована на створення необхідних умов для науково-педагогічної діяльності, оснащення аудиторій і лабораторій.

Після вимушеної півторарічної перерви почався новий семестр. Тож з подвійним зав'язанням і настро-

електронний аналог. За кожним циклом дисциплін слід сформувати міжкафедральні об'єднання.

Ще один крок - надання науково-педагогічному працівнику можливості викладати один курс для студентів різних спеціальностей. Це, в свою чергу, замінить викладання декількох дисциплін студентам лише своєї кафедри. Ефективність роботи кафедри поліпшити створення умов змагальності викладачів і студентів, надання останнім можливості обрати лектора з кожної дисципліни, право переходити зі спеціальності на спеціальність протягом перших двох-трьох курсів. Неодмінною умовою плідної роботи має стати інтеграція зусиль кафедр на рівні факультетів, університету та інших вишів. І останнє - кардинальне оновлення роботи бібліотеки, а, отже, протягом року всі підручники, посібники, методички тощо мусять бути в електронній формі і доступними для студентів.

Досягнути реальних реформ і змін можна за умови налагодження зв'язків з практикою, бізнесом, сучасного матеріально-технічного забез-

ного права (В.І. Курило), лісової меліорації і оптимізації лісогосподарських ландшафтів (В.Ю. Охновський), лісового менеджменту (П.В. Кравець), годівлі тварин та технології кормів (М.Я. Кривенко). Але ряд кафедр значно відстають у цій роботі.

Хвилює і кадрове забезпечення, наукова, інноваційна складові діяльності колективу університету. Слід відзначити кафедри терапії і клінічної діагностики (завідувач М.І. Цвіліховський), автоматики та робототехнічних систем (В.П. Лисенко), технології зберігання, переробки та стандартизації продукції рослинництва (Г.І. Подпрятков), лісового менеджменту (А.Е. Оборська), механізації тваринництва та біотехнологічних систем (Г.А. Голуб). Але є й колективи, де наукова складова досить низька.

Останнім часом університетський загал хвилює доля вивчення дисциплін гуманітарного профілю. Якщо раніше вони були обов'язковими для вивчення, то нині міністерство скасував цю норму. Через що і в суспільстві виникло певне збурення. Тому МОН має розробити рекомендації щодо нормативів вивчення гу-

організаційної складової - регулярні засідання кафедр, більш відповідальний розгляд всіх питань навчальної і наукової роботи. Особлива увага - рекомендаціям дисертаційних робіт, посібників, монографій, перевірка їх у внутрішньоуніверситетській системі "Антиплагіат", контролю за магістратурою.

Друге: завідувачі кафедр мають бути в студентських аудиторіях як лектори за основними дисциплінами.

Третє: керівники кафедр відповідають за їх штати, які мають формуватися, як правило, з числа постійно працюючих науково-педагогічних працівників.

Четверте: завідувач повинен контролювати якість навчального процесу, а викладачі - постійно підвищувати свій професійний рівень, опановувати іноземні мови. Планується створити університетський центр зовнішнього оцінювання знань студентів. Також у цьому семестрі, як і вимагає закон "Про вищу освіту", розпочнеться тестування науково-педагогічних працівників за розробленими науково-методичним центром тестами.

І останнє. Програма розвитку університету "Толосіївська ініціатива - 2020" і план її виконання на 2015 рік мають стати настільними книгами для кожного.

Дослухатись і зрозуміти

До діалогу з ректором долучилися ряд завідувачів. Так, завідувач кафедри педагогіки Р.В. Сопівник навіз результати досліджень американських вчених, які свідчать, що США щодня недоотримують 3,5-5 мільярдів доларів через недостатню гуманітарну освіту. Враховуючи цей досвід, нашому університету необхідний гуманітарний блок дисциплін. Підтримуючи цю думку, завідувач кафедри менеджменту ім. проф. Й.С. Завадського В.П. Горьовий додає: маємо готувати не лише фахівця, а особистість, патріота. На необхідності популяризації української мови в державі та за її межами наголосив завідувач кафедри української та класичних мов А.М. Безпаленко.

Для того, щоб студенти здобували надійніші знання, потрібно змінити ставлення до підготовки і написання курсових робіт. На цьому акцентував увагу завідувач кафедри геодезії та картографії І.П. Ковальчук. Він запропонував зменшити обсяг паперової роботи з тим, щоб викладачі змогли більше часу приділяти навчальній і науковій діяльності, та змінити підходи до викладання гуманітарних дисциплін. Завідувач кафедри біології тварин М.І. Сахачук розповів про досвід колег з Білоруської сільськогосподарської академії. Директор НДІ техніки, енергетики та інформатизації АПК Г.А. Голуб запропонував організувати своєрідне "шефство": кожен аспірант має бути закріплений за кількома студентами. Це сприятиме якості підбору потенційних наукових кадрів і підготовці фахівців. Завідувач кафедри економічної кібернетики А.В. Скрипник висловив пропозицію посилити контроль за навчальною дисципліною студентів, кардинально поліпшити ресурсне забезпечення наукової бібліотеки. А очільник кафедри землеробства та гербології С.П. Танчик - підсилити практичну підготовку студентів.

О. Наконечна

НАРОД І АРМІЯ

РЕКВІЄМ ЗА ІВАНОМ

29 січня під Дебальцевим загинув справжній патріот України, наш випускник Іван Ступак

...27 грудня, вранці, Іван Ступак написав на своїй сторінці у Facebook: "Я вдома. Аж не віриться!". Коротка новорічна відпустка - і знову фронт. А пізнього вечора 2 лютого фастівчани зустрічали Івана у його рідному місті. Він знову повернувся. У домовині...

На площі Героїв Небесної Сотні того сумного понеділка запалали в його пам'ять свічки. А наступного дня тисячі фастівчан прощалися з героєм. І панувала глибока і сумна-сумна тиша. Лунали слова прощання від бойових побратимів, слова щирої вдячності від земляків. Хто істинно вірує, той знає: випадковостей у цьому світі немає. Під час щемного віршу-реквієму фастівської поетеси Зої Галущенко серед хмар на кілька хвилин засіяло сонце, а в небі над Фастовом, наче віддаючи останні армійські почесні нашому герою,

10 лютого Івану Ступаку мало б виповнитися 38 років. Ворожа куля зупинила його серце саме на тому закованому порозі, про який колись заспівав Висоцький.

Дивлячись на його фотографії, у щирі, трохи дитячі очі, наче розумієш, чому Іван поміняв успішну кар'єру, комфортний банківський офіс та щасливий родинний затишок на фронті передову. А відповідь проста: він просто не міг інакше! Країна у вогні, у кривавій небезпеці, а значить, офіцеру-патріоту потрібно йти саме в те земне пекло, яке сухо назвали "антитерористичною операцією". Іван так і зробив: пішов до війська добровольцем, потрапив у 25-й батальйон територіальної оборони "Київська Русь", отримав відповідну звання посаду (навчаючись на економічному факультеті НУБіП України, паралельно на кафедрі військової підготовки набув військову спеціальність - командира моторизованого взводу). Позивний "Мажор" побратими дали Івану саме за те, що він використав усі свої тилів зв'язки, щоб потрапити в армійські лави якнайшвидше. Тобто потрапив на фронт фактично "по блату".

Вже через п'ять днів перебування безпосередньо на фронті, на Луганщині, група під командуванням Івана Ступака потрапила у засідку. Чимало бійців загинуло, сам Іван був контужений, але залишився лікуватися в бойових умовах. Далі - знову до зброї, знову до "виконання військових обов'язків" на палаючій землі Донбасу.

Побував у нетривалій відпустці, насолоджуючись спілкуванням з рідними. На нещодавні фото, на яких разом з батьком його малі козаки Андрій і Назар та дружина Людмила посміхаються в об'єктив, дивитися

без миттєвої стислості у горлі, без болю в душі просто неможливо.

А відразу після тієї короткої відпустки Іван Ступак та його бойові побратими опинилися біля Дебальцевого, у самому епіцентрі битви за Донбас.

Горе для рідних Івана, для його побратимів, для нас, його земляків, сталося 29 січня на підступах до Дебальцевого, в бою за майже зруйнований Вуглегірськ. Як наступного дня розповів одному з українських телеканалів боєць батальйону "Київська Русь" Анатолій, "... бійці так званих ДНР і ЛНР прикривалися місцевим населенням, по нас вівся вогонь з будинків. Діти, коли вівся вогонь, вибігли з підвалів. Загинув героїчно наш командир, позивний "Мажор", були поранені наші хлопці".

Про загибель товариша бійці "Київської Русі" повідомили на своїй сторінці у Facebook: "На жаль, у нас є втрати. Важко у це повірити, але смертю героя сьогодні загинув чудовий молодий офіцер, великий патріот і справжній громадянин, відомий в батальйоні як "Мажор".

А згодом стало відомо, що група Івана Ступака не тільки протистояла у Вуглегірську переважаючому численністю ворогу, а ще й рятувала тамтешніх мешканців, передусім дітей.

Незадовго до загибелі Іван написав у своєму військовому щоденнику: "Перед сном - обов'язково молитва... Благодарю Бога, що сьогодні не пришлось убивать... Я прошу: чтобы завтра никто не погиб! И чтобы поскорее был мир!". Як і будь-яка людина на цій землі, він не хотів помирати: насправді був не руйнівником, а творцем, будівником Батьківщини, рідного краю, родини. Всі ми пам'ятаємо, як він ішов кандидатом у Верховну Раду, знаходячись в армійських лавах. Від всього свого серця він хотів будувати нову та щасливу Україну. Але патріоти не вибирають своєї долі, особливо, в часи війни: "Мне противны рассуждения, что, мол, когда война станет у нашего дома, тогда и будем его защищать. Тогда уже будет поздно. Когда враг подойдет на расстояние выстрела, вашего дома может уже и не быть". Навіть коли патріотам доводиться зустріти смерть на шляху, вони залишаються насамперед патріотами. "Я точно знаю, почему я тут. Хочу, чтобы Фастов не стал таким, как Дебальцево. Чтобы жена с детьми не боялись выходить на улицу", - писав Іван.

Двометрового зросту, він ніколи не ставився до людей зверхньо, навпаки, дуже любив їх і життя. "Небольшие потери". Сухая статистика. А люди погибли. Их нет. И для кого-то это потеря всего: любимого, кормильца, сына, мужа, отца... Любая жизнь бесценна, кем бы ты ни был". Таким був один з його останніх записів у тому військовому щоденнику. Додати після цих слів нічого. Можливо, лише знову-таки рядок з тієї ж пісні Висоцького: "Ушедшие не датами бессмертье обрели...".

Р. Зінов'єв
(міська районна газета
"Перемога", Фастів)

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ВОЛОНТЕРСЬКИЙ РУХ

Україні започаткована нова потужна молодіжна ініціатива - Всеукраїнський студентський волонтерський рух.

Він народився з бажання студентства Національного університету біоресурсів і природокористування України не лише допомагати захисникам країни, які захищають її цілісність на сході, але й координувати діяльність своїх волонтерів і їх колег з інших вишів. Тож у Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України на презентації цього патріотичного руху студентства зібралися представники багатьох вишів з усіх регіонів.

Представляючи Всеукраїнський студентський волонтерський рух, ректор НУБіП України С.М. Ніколаєнко підкреслив, що ця подія дала старт

масштабній роботі молоді, яка бажає допомагати Українській армії, мирному населенню східних регіонів, постраждалим в зоні АТО та сім'ям загиблих військовослужбовців. І дуже важливо, що ідея виникла саме "знизу" - за покликом сердець студентів університету, де вже активно діє перший осередок цього потужного молодіжного об'єднання. Його підтримали очільники інших вишів, де теж активно працюють волонтери. А оскільки цей рух народився в стінах НУБіП України, то й очолила його наша студентка Марія Митрофаненко. Першою благодійною акцією став збір необхідних коштів на тепловізор, якого потребували наші військові. Зараз він вже справно слугує захисникам України.

А днями Марія та її колега по студентському самоврядуванню Ми-

кола Бондар з реальним ризиком для життя (паспорт хлопця лишився у сепаратистів "на згадку") побували в зоні АТО. Спілкуючись з бійцями, вони визначали конкретні потреби конкретних підрозділів, зокрема 93-го батальйону і батальйону ОУН.

Студентська громада опікуватиметься і пораненими та родинами загиблих в ході бойових дій АТО. Дієвість руху забезпечуватиме чіткий розподіл напрямів діяльності волонтерів. Зокрема, створюються медичні, технічно-інженерні, юридичні та інші групи для надання всебічної фахової допомоги. А щоб кількість членів руху постійно збільшувалася, студенти наполягають на включенні до Закону України "Про вищу освіту" норм, якими заохочуватиметься волонтерство.

О. Скрипник

ТЕХНІКА ДЛЯ ПОТРЕБ ЗБРОЙНИХ СИЛ

Днями університет передав представникам Печерсько-Голосіївського об'єднаного районного у м. Києві військового комісаріату дві одиниці автотранспортної техніки - вантажівки ІАЗ-66 та ЗІЛ-130.

- Напередодні наші механіки провели відповідне технічне обслуговування. Тож автівки зараз у прекрасному технічному стані, - говорить начальник автотранспортного підрозділу університету Р. Ющенко. - Зараз вони вже в Житомирі, де їх дообладнують відповідно до потреб і експлуатації в зоні бойових дій АТО. До речі, на збірний пункт їх доставили наші водії.

- На цю техніку вже давненько "поклали око" бійці добровольчих батальйонів, - розповів заступник директора Українського навчально-науково-інноваційного центру новітньої сільськогосподарської техніки і технологій В.Д. Євтушенко. - Але університет, як державна організація, не має юридичних підстав передавати техніку підрозділам, які не входять офіційно у склад Збройних Сил України. Тож і вирішили передати наші всюдиходи у ЗСУ, адже саме такої техніки на лінії вогню дуже бракує...

ДУШУ ЗАХИЩАЄ ВІРА. А ТІЛО - БРОНЕЖИЛЕТ

До забезпечення потреб українських бійців у зоні АТО долучилися і майстрині університетського будинку побуту. На замовлення військової кафедри та окремих наших колег вони взялися шити бронежилети.

- Власного зразка ми не мали, - розповідає закрійниця А.О. Фурлетова. - Тож за основу взяли бронежилет НАТОвського зразка, який нам привезли з Польщі. Освоїли його, а тепер додали й власні елементи, які допоможуть господарям наших бронежилетів у їхньому нелегкому фронтальному житті.

От тільки бронезахист замовники підбиратимуть самі, за своїми можливостями.

Г. Тютюнник

ДУХОВНІСТЬ

КОНЦЕПЦІЯ ОЗЕЛЕНЕННЯ ТА БЛАГОУСТРОЮ ТЕРИТОРІЇ

У рамках виконання програми "Голосіївська ініціатива-2020" в університеті розробляється концепція озеленення та благоустрою території.

- Підхід до ландшафтного впорядкування університетської території повинен бути системним, - певен директор ННІ лісового і садово-паркового господарства П.І. Лакида. - Адже в комплексі НУБіП України багато архітектурних споруд, які мають історичну цінність і охороняються державою. Зелені насадження потребують санітарної та формувальної обрізки, а також лікування. Слід завер-

шити паспортизацію вікових дерев - пам'яток історії і природи. Необхідно впорядкувати системи зовнішнього освітлення та інженерного захисту території, стилістику малих архітектурних форм та багато іншого.

Перші кроки у цьому напрямку вже зроблено. Створено комісії для здійснення передпроектного аналізу та розробки проектних пропозицій. Тож науково-педагогічні праців-

ники ННІ лісового і садово-паркового господарства, які входять до їх складу, розпочали з вивчення законодавчих документів та аналізу нинішнього стану. Вже напрацьовано пропозиції з благоустрою та озеленення території, прилеглих до кожного корпусу та гуртожитків.

О. Бала,
заст. директора ННІ лісового
і садово-паркового господарства

Від редакції. Архітектурні споруди Голосіїва, які мають історичну цінність і охороняються державою, - це перлини українського необароко авторства Д.М. Дяченка. Детальніше про архітектора і його університетський комплекс читайте нижче.

МУЗИКА УКРАЇНСЬКОГО НЕОБАРОКО

Ряд будівель Національного університету біоресурсів і природокористування України належать до перлин українського необароко. Творцями цих архітектурних шедеврів є новатор архітектурного напрямку Дмитро Дяченко. Саме у комплексі будівель нашого вишу таланти зодчого виявилися у тонкому розумінні національного колориту суто української архітектури, дбайливого ставленні до природного оточення, рельєфу мальовничої місцевості. Це ім'я - архітектор Дмитро Михайлович Дяченко - має зайняти гідне місце у пантеоні видатних діячів української культури, знищених тоталітарним режимом.

РОМАНТИК
ВІД АРХІТЕКТУРИ

Кілька слів про самого Дмитра Михайловича. Родинне коріння варто шукати на Полтавщині, яскраві архітектурні зразки якої не могли залишити байдужим митця. Фахову освіту він одночасно здобуває у Петербурзькій академії мистецтв (слухає окремі лекції) та на архітектурному відділенні Інституту цивільних інженерів. Під час літніх канікул член студентського гуртка "Троада" їздить по Україні, вивчає архітектурні пам'ятки та замальовує старовинні споруди - церкви, дзвіниці, монастирі, вітряки. У 1912 р. зусиллями "Троади" було влаштовано першу в Російській імперії професійну виставку зразків української архітектури, ініціатором якої став Д. Дяченко.

Ще у студентські роки архітектор створив чимало проектів будівель, частину з яких було втілено в життя. Як конкурсант, він представив свої проекти залізничного вокзалу Києва, міської управи Ковеля, церковно-археологічного музею Кам'янця-Подільського, Держпрому та Будівлі уряду в Харкові. У кожному з них шліфувався стиль архітектора, навіяний національними традиціями української архітектури.

Після успішного завершення навчання Дмитро Дяченко працював інженером спочатку у Полтавській, а згодом у Київській губерніях, очолював Товариство українських архітекторів. Деякий час обіймав посаду ректора заснованого за його участі Київського архітектурного інституту (нині Національна академія образотворчого мистецтва та архітектури). У той же час видав книгу "Будови села", створив два альбоми "Проекти будинків для села", у яких проявилася авторське бажання надати їхній зовнішності

рис українського народного стилю.

Найбільш яскраво новаторство майстра відобразилося у проектуванні корпусів Київського сільськогосподарського інституту (нині НУБіП України), розташованих у мальовничому Голосіївському лісі. Замовлення на розробку проектної документації архітектор отримав у 1923 році. За планом, створеним два роки потому, комплекс інституту мав складатися з 12 споруд, що утворювали єдиний архітектурний ансамбль. Щоправда, час вніс до нього свої корективи. Власне Дяченко брав участь у введенні шести корпусів - лісотехнічного (нині 1-й навчальний корпус), агрохімічного (2-й навчальний корпус), хліборобського, або землеробства і механізації (4-й навчальний корпус) факультетів, а також "професорського корпусу" та двох студентських гуртожитків.

Архітектор ревно відносився до свого дітища. Він тижнями жив у бараках разом з виконробами і простими робітниками, особисто керуючи будівництвом. Цікаво, що у будівництві перших корпусів використовували целлу, заготовлену для найвищої у Російській імперії дзвіниці - в 110 метрів Іонінського монастиря на Звіринці.

В мистецькому аспекті споруди у Голосіїві нерівноцінні. Зокрема, декор гуртожитків з міркувань економії спрощено до мінімуму. Інші ж будівлі є зразками високого архітектурного мистецтва з бездоганними білобланими фасадами з українським національним колоритом.

Першим у 1927 році споруджено двоповерховий (нині триповерховий - **Ред.**) необароковий корпус лісотехнічного факультету - один з найсамобутніших і найоригінальніших в архітектурній спадщині сучасної України. У його плануванні Дмитро Дяченко використав функці-

нальні принципи, які створювали максимум комфорту для навчання студентів. Тут були, зокрема, великі аудиторії з природним освітленням та ефектний вестибюль, оточений галереями з аркадами. Головний фасад прикрашають три виступаючі ризаліти, центральний з яких поділений по вертикалі шістьма пілястрами з капітелями з рослинним декором. Завершує ж фасад великий бароковий фронтон. Поверхню стін між ризалітами на різних поверххах заповнено арками та пілястрами. Поверхи розмежовує складнопрофільний карниз. Над арковими та прямокутними вікнами розміщені трикутні фронтончики-сандрики. На думку академіка архітектури В.Чепелика, навчальному корпусу "... притаманні святковість, гарний настрій, патетика і навіть триумфальне звучання".

Того ж 1927 року було завершено і двоповерховий будинок для професорів і викладачів інституту, у якому архітектор до необарокових елементів додав модернові. Дах прикрашено "заломаними" та мансардними вікнами з бароковим обрамленням. Головний фасад оформлено аркадою, а вікна ризалітів - прикрашено трикутними сандриками. Портал будинку увінчано стилізованим ліпним бароковим картушем.

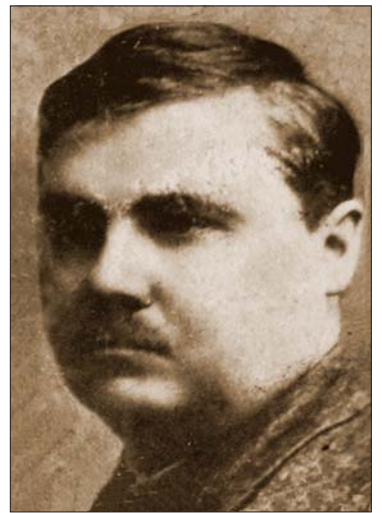
У 1929 році збудовано корпус землеробський, в оформленні якого наявні архітектурні елементи, використані архітектором під час створення двох попередніх. Стіни обабіч центрального входу декоровані чотирма гранчастими пілястрами, що підтримують складнопрофільований карниз. Над ним - трикутний фронтон з бароковою ліпниною та трьома арковими вікнами з сандриками. Бічні крила корпусу на висоту двох поверхів прикрашено аркадами, в яких розміщені два яруси ві-

кон прямокутної і сегментоподібної форми - данина стилю "модерн".

Будівля агрохімічного інституту (1931 р.), що також поєднала у собі риси необароко і модерну, складається з двох об'ємів - триповерхового корпусу та двоповерхового крила з мансардними вікнами та дахом із "заломом". Центральною віссю фасаду крила є видовжене модернове вікно, що освітлює внутрішні сходи другого та третього поверхів. Стіни розчленовані пілястрами і над вікнами оздоблені декоративними архівольтами (дугами). Головний фасад, декорований двома ризалітами і складнопрофільними карнизами, завершується бароковим фронтоном з ліпним зображенням хімічної реторти. Пілястри ділять його на п'ять частин, центральне вікно третього поверху декороване бароковим "розірваним" сандриком.

УКРАЇНСЬКЕ НЕОБАРОКО
ТА ЙОГО АВТОР
НЕ ВПИСУВАЛИСЯ
В СТАЛІНСЬКУ ЕСТЕТИКУ

На початку 1930-х років необарокові споруди Дяченка піддали різкій критиці. Це було обумовлено початком боротьби з "проявами українського націоналізму" у мистецтві та зміною політичної кон'юнктури в архітектурі. У той час у фаворі нововладців опинився помпезний стиль "ампір" - холодний, часто незграбний, що уособлював велич і могутність радянської імперії. Тож українське необароко та його автор вже не вписувалися у шкалу радянської естетики. Нападки посилювалися після перенесення у 1934 році столиці з Харкова до Києва та розробки генерального плану перебудови міста з метою перетворення його на "зразкове соціалістичне". У ньому не було місця для оригінальних споруд,

які, на думку тогочасних "експертів", не становили ані художньої, ані історичної цінності та нагадували про "тяжкі часи" для українського народу. Згідно з цим планом, знищенню підлягали Софійський та Михайлівський Золотоверхий монастирі, на місці яких передбачалося влаштувати велику площу, оточену урядовими спорудами. Лише небагато сміливців - представників української інтелігенції, серед них і Дмитро Дяченко - наважились виступити на захист приречених пам'яток. Майже всі вони зазнали репресій і загинули у сталінських таборах.

Органи ДПУ вперше заарештували Дмитра Дяченка у Києві в 1931 році. Традиційно банальне звинувачення - "участь у контрреволюційній націоналістичній діяльності" - не підтвердилося. Архітектор залишився на волі. Однак він уже не створював необарокових споруд, а обмежився конструктивізмом (до якого радянська влада ставилася лояльно) у поєднанні зі "сталінським ампіром" з елементами класицизму. У цьому стилі виконано, зокрема, проект зоотехнічного факультету Київського сільськогосподарського інституту (нині 3-й корпус). У 1937 році, рятуючись від переслідувань, він виїздить до Москви. Але на волі йому судилося побувати недовго.

Закінчення на стор. 5

ДУХОВНІСТЬ

МУЗИКА УКРАЇНСЬКОГО НЕОБАРОКО

Закінчення. Поч. на стор. 4

1941 року його заарештували вдруге і засудили до восьми років таборів, де він помер 1942 р. від виснаження й голоду.

"... ПРЕКРАЩЕНО
ЗА НЕДОКАЗАННОСТЮ..."

Про подальшу його долю нічого не було відомо понад 50 років. Лише наприкінці 1989 року у відповідь на запит молодшого сина архітектора Бориса Дяченка, який проживає у Москві, було одержано відповідь від КДБ СРСР.

"На Ваше заявление от 12 сентября 1989 г. сообщают, что Дьяченко Д.М. 1887 г. рождения, уроженец г. Таганрога Ростовской обл., б/н, главный инженер Главного управления учебными заведениями Наркомата среднего машиностроения, арестован 1 июля 1941 г. по необоснованному обвинению в принадлежности к т.н. "контрреволюционной националистической организации" и постановлением Особого совещания при НКВД СССР от 31 января 1942 г. заключен в исправительно-трудовой лагерь сроком на 8 лет. Сведений о его дальнейшей судьбе в архивных материалах не имеется. Определением Судебной коллегии по уголовным делам Верховного Суда СССР от 3 июля 1957 г. Д.М. Дьяченко реабилитирован.

Зам. Начальника Центрального архива КГБ СССР А.Т. Жадобин".

Оскільки лист не містив відповіді на усі запитання, родина Дяченків звернулася вже до архіву Міністерс-

тва внутрішніх справ СРСР. У відповідь на запит надійшов лист з Саратовського управління:

"Уважаемый т. Дьяченко Б.Д.! Ваше заявление рассмотрено руководством Управления. Ваш отец - Дьяченко Д.М. 1887 г. рождения, уроженец г. Таганрога, украинец, архитектор землеустроительной группы Пушкинского райкомхоза, б/н, образование высшее, проживавший по адресу: г. Москва, Бабушкин пер, Д.5, кв.1, был арестован 1 июля 1941 г. по обвинению в контрреволюционной деятельности и Особым совещанием при НКВД СССР осужден по ст. 58-2-8-10 УК РСФСР на 8 лет лишения свободы в исправительно-трудовом лагере за принадлежность к контрреволюционной организации (протокол 4 от 31 января 1942 г.). Наказание Ваш отец отбывал в Каменске исправительно-трудовом лагере НКВД. 21 мая 1942 г. он умер в больнице этого лагеря от пеллагры, 3-й степени истощения и 21 мая 1942 г. был похоронен на кладбище с. Гримм Саратовской обл. (в настоящее время - пос. Каменский Красноармейского района Саратовской обл.). Определением Коллегии по уголовным делам Верховного Суда СССР от 03.07.57 г. постановление Особого совещания отменено, дело прекращено за недоказанностью.

Зам. начальника Управления Ф.С. Давыдов".

Л. Лановук,
директор музею історії
університету

ПАРТНЕРСТВО

У СПІВПРАЦІ З КРАЩИМИ

У рамках реалізації програми розвитку університету "Голосівська ініціатива-2020" розширюється співпраця з вищими країни, які входять в десятку країн. Делегація НУБіП України уже побувала у двох з них.

В органічній
освітньо-науковій зв'язці

Перша адреса - КНТЕУ - була обрана не випадково. Як зазначив ректор С.М. Ніколаєнко, обидва виші знаходяться в органічній освітньо-науковій зв'язці. Наш університет як агротехнологічний забезпечує підготовку фахівців для аграрного сектора і виробництва продукції, а КНТЕУ - її переробки і реалізації. І при цьому обидва виші мають реальні резерви зростання. Знайти їх - і було метою візиту делегації НУБіП.

Педагоги і науковці обох вишів знайомі вже не перший рік. Зокрема, факультет харчових технологій та управління якістю продукції АПК нашого університету має налагоджені контакти з колегами з КНТЕУ. Цей університет - доволі молодий виш, та він вже має свої традиції і певні особливості.

На сьогодні КНТЕУ працює над втіленням в життя нового Закону України "Про вищу освіту". Його головна ідея - якість вищої освіти - співзвучна з ідеологією університету, - говорить ректор А.А. Мазаракі. А досягається це за рахунок постійного вдосконалення навчального процесу, оновлення навчальних планів, змісту самих дисциплін. Потрібно ще втілити вимогу закону щодо за-

безпечення 25% дисциплін за вибором студента.

Наша делегація мала змогу відвідати ряд провідних кафедр, лекційні аудиторії, оснащені мультимедійними обладнаннями, комп'ютерні класи, наукову бібліотеку з фондом у 1,2 мільйона примірників (кожен з яких, окрім паперового, має ще й електронний формат), університетську книгарню, заклади харчування. Особливий інтерес викликали кафедри товарознавства та експертизи непродовольчих товарів, технології і організації ресторанного господарства та лабораторії - силікатних, текстильних виробів, культурно-побутових, молочних, взуттєвих та хутряних товарів, мікробіології, сенсорного аналізу, дорогоцінних металів та коштовностей.

Побачене і почуте тут варте того, щоб використати у практиці діяльності нашого університету. Зокрема, на увагу заслуговує досвід господарської діяльності, вертикаль управління великим технокомплексом.

З однієї "кореневої системи"

Адреса друга - НТУУ "Київський політехнічний інститут". Нагадаємо, що наш університет бере свій початок із сільськогосподарського відділення КПІ, заснованого 1898 року. Так що наша пуповина - саме тут. Минуло більше століття, і в нинішні нелегкі часи треба шукати нові точки дотику: чим наші виші можуть бути корисними один одному.

Під час візиту наша делегація відвідала Державний політехнічний музей, науково-технічну бібліотеку. Обладнана сучасними інформаційними системами і технологіями, вона - друга в країні після Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського. До речі, книгозбірня ця має ще й свої, не зовсім бібліотечні, родзинки. Вона виконує роль своєрідної картинної галереї: тут налічується близько 800 подарованих меценатами полотен, що об'єднані тематикою "Українці і світ". А ще увагу привертає діючий маятник Фуко. Його особливість у тому, що показує в цифровому вираженні кут обертання земної кулі навколо своєї осі.

А потім настав час серйозних розмов. У складних умовах сьогодні ми повинні триматися спільно, зазначив ректор НТУУ "КПІ" М.З. Згуровський. Адже всі ми - 13 провідних університетів, 9 науково-дослідних інститутів мережі Академії наук України і 2 великих підприємств - однієї "кореневої системи". Він презентував Київську політехніку на

Закінчення на стор. 8

ПРОФСПІЛКИ

З КОНФЕРЕНЦІЇ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ

20 лютого відбулася конференція трудового колективу університету.

227 делегатів зібралися, щоб заслухати звіт ректора С.М. Ніколаєнка про результати діяльності за 2014 рік, стан виконання колектив-

ного договору між адміністрацією і працівниками, обговорити та погодити Статут університету.

Розгляд порядку денного розпочався зі звіту очільника університету. З повною його версією можна буде ознайомитися на офіційному сайті (www.nubip.edu.ua).

До обговорення звіту долучилися як професура університету, так і запрошені почесні гості.

За умови виконання завдань, що стоять перед колективом, університет може увійти до п'ятірки або й трійки кращих вишів країни. Таку думку висловив народний депутат України, наш випускник Л.П. Козаченко. Він запевнив, що докладе для цього усіх зусиль. З тим, щоб допомогти вченню університету в отриманні грантів, які дозволять читати лекції і представляти нашу альма-матер за кордоном. Та водночас для загального успіху маємо запрошувати іноземних фахівців. Леонід Петрович запропонував організувати вивчення досвіду кращих вітчизняних аграрних підприємств. Досвід ефективного використання земельного фонду Німеччини дозволить поліпшити ситуацію в університетських господарствах. Наш гість зупинився також на ситуації, що має місце в країні.

Голова Київської міської профспілки працівників освіти і науки

України О.М. Яцунь вручив С.М. Ніколаєнку найвищу нагороду організації - Почесний знак за соціальне партнерство.

Зі станом виконання колективного договору між адміністрацією і працівниками у 2014 році делегатів ознайомив Р.О. Тарасенко. Він зазначив, що чинний колективний договір здійснювався в межах положень, згрупованих за чотирма основними розділами. Мова йшла про трудові відносини, оплату, охорону праці та соціальні питання. Перевіривши його виконання, робоча комісія відзначила: умови договору в основному виконано. Однак пункт, що передбачає створення адміністрацією належних організаційних, матеріально-технічних та соціально-побутових умов для працівників (виходячи з фактичних обсягів бюджетного фінансування та раціонального використання коштів спеціального фонду) виконаний не в повному обсязі.

Делегати зобов'язали адміністрацію університету розробити

план заходів, який забезпечив би їх виконання в найкоротші терміни. Ректорату і профкому рекомендовано зосередити увагу служб і підрозділів вишу на успішному виконанні умов колективного договору в 2015 році.

На конференції також йшлося про необхідність передачі повноважень вчній раді затверджувати положення про наглядову раду та її склад (цю пропозицію ректора делегати підтримали одноголосно), затвердження положень про оплату праці працівників, їх преміювання, надання щорічної грошової винагороди педагогічним працівникам за сумлінну працю і зразкове виконання посадових обов'язків. Було затверджено склад ряду комісій, а також виборних представників до вченої ради, обрано делегатів на з'їзд представників вишів України, де розглядатиметься формування складу Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти.

О. Наконечна

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

ФРАНЦУЗЬКИЙ
ВЕКТОР
ДЛЯ НУБІП

Найближчим часом має відбутися зустріч з послом, представниками амбасад Франції в Україні з метою налагодження партнерських відносин з французькими вишами та підприємствами. Посприяття цьому запропонував Г.Д. Чижигов, який є почесним консулом Франції в Україні. Нагадаємо: він очолює Торгово-промислової палату України, з якою наш університет підписав угоду про співпрацю.

Наш кор.

НАШІ СТУДЕНТИ
У ПРОГРАМІ
APOLLO

APOLLO є. V. За цією аббревіатурою криється знана некомерційна організація Німеччини - Асоціація по співробітництву в галузі сільськогосподарської екології і розвитку села у Східній Європі. Її представники відібрали практикантів та підписали угоду про співробітництво APOLLO і НУБІП України.

APOLLO працює за фінансової підтримки Міністерства сільськогосподарства Німеччини і організовує практики для студентів-аграріїв на тамтешніх підприємствах. Період цих практик становить 4 місяці, починаючи з червня, а основні розміщення повністю відповідають фаховому спрямуванню студентів - великі, середні і дрібні ферми федеральної землі Бранденбург.

Участь у програмі - безкоштовна: студенти оплачують тільки проїзд до місця практики і звітти.

Крім цього, асоціація сприяє мовній підготовці студентів: німецькі викладачі приїждитимуть до нашого університету під час весняного семестру на 6-8 тижнів. Тож її коштом майбутні практиканти мають змогу пройти інтенсив з німецької мови.

РОЗВИВАЮЧИ
СПІВРОБІТНИЦТВО
З ПРИМОРСЬКИМ
УНІВЕРСИТЕТОМ

Впродовж декількох останніх років представники нашого університету тісно співпрацюють з Приморським університетом (Словенія). Логічним продовженням цього стало підписання договору про співпрацю ректорами обох вишів - С.М. Ніколаєнком та Драганом Марусичем.

Ця угода покликана сприяти обміну досвідом у галузях освіти, науки та досліджень. Сторони домовились про співпрацю у формуванні нових навчальних програм, реалізацію спільних дослідницьких проєктів. Окрім того, обидва університети зацікавлені в організації зустрічей, семінарів, дискусій, публікації спільних видань та підручників. За рахунок сприяння мобільності академічних і наукових співробітників та студентів планується поліпшення освітнього процесу.

В. Ткачук, директор ННЦ міжнародної діяльності

НАПЕРЕДОДНІ ПІДПИСАННЯ МЕМОРАНДУМУ

Днями університет відвідала делегація Університету Фукусіма (Японія).

Цій події передували майже три роки співробітництва українських і японських науковців, темою якого було подолання наслідків трагедії на АЕС "Фукусіма-1". У 2012 році радіологи з Українського науково-дослідного інституту сільськогосподарського інституту НУБІП України та Інституту кібернетики НААН України на прохання японських колег прибули в зону лиха. Використовуючи величезний досвід, набутий після Чорнобильської аварії, і величезні досягнення українських науковців у галузі радіоекології та радіаційної медицини, вони увесь цей час допомагають у подоланні наслідків техногенної катастрофи на Японських островах. В цей період за їх участю у Фукусімському університеті і було створено

Інститут радіоекології довкілля, який сьогодні вирішує відповідні проблеми та займається ліквідацією наслідків аварії. Зараз серед 13 дослідників, які там працюють, - три українці. Двоє з них - Василь Йощенко та Олена Паринюк - представляють НУБІП. Вони проводять дослідження у співпраці з колегами з інших науково-дослідних організацій та університетів, вивчаючи поведінку радіонуклідів у водних та наземних екосистемах.

Враховуючи все це, уряд Японії зголосився надати НУБІП України сучасне дослідницьке обладнання, яке мало б значно полегшити роботу наших радіологів. Але, на жаль, університет його і досі ще не отримав.

І ось делегація Фукусімського університету, до складу якої увійшли переважно представники його Інституту радіології довкілля, прибула до Києва. Перемовини, участь

в яких взяли ректор університету С.М. Ніколаєнок, і директор Інституту сільськогосподарської радіології В.О. Кашпаров, стосувалися надання технічної допомоги, спільного проведення науково-дослідних робіт в Чорнобильській та Фукусімській зонах - для розши-

рення області застосування моделей і знань, а також обміну аспірантами та магістрами.

В результаті було домовлено напрацювати конкретні шляхи співробітництва, а потім підписати відповідний меморандум.

І. Білоус

НАВЧАННЯ В ЯПОНІЇ - РІЧ РЕАЛЬНА

У рамках програми розвитку університету "Толосівська ініціатива - 2020" в НУБІП України функціонують програми академічної мобільності студентів. Це означає, що кожен наш студент, окрім іншого, може ще й навчатися в закордонних вишах з отриманням подвійного диплому. Як потрапити до числа таких щасливців? У чому переваги здобуття освіти за рубежом і в нас? На ці та інші запитання під час приїзду в Україну відповідав магістр ФАМ Максим Зібцев.

— Як ти потрапив у Японію?

— Звичайно, що навчанню студентів передувала угода про співпрацю та академічні обміни між НУБІП України та Токійським аграрним університетом. До речі, в ТАУ навчається переважно молодь з Азії та Латинської Америки. Україна - єдина країна з Європи, яка співпрацює з цим університетом. Зараз там навчаються вісім наших студентів. Дізнався про цю програму, можна сказати, випадково та вирішив себе спробувати. Основними вимогами були знання англійської та хороша навчальна успішність. А ще враховувалася громадська активність: чим активніший - тим краще. Відбору японської сторони передували співбесіди університетської комісії. Ось так і став студентом Токійського аграрного університету, де навчаюся

на факультеті міжнародного бізнесу.

— Як тобі Японія? Що особливого?

— Японці взагалі дуже ввічливі. Тамтешня молодь привітна і менш консервативна, ніж дорослі. Сучасне покоління є аполітичним. Взагалі, Токію треба відділяти від Японії загалом. Токійці вже звикли до іноземців, чого не скажеш про провінції, мешканці яких, зазвичай, люди закриті. Знають вони і про теперішні події в Україні та співчують нам.

— Чи відрізняється система вищої освіти і навчання в Токію від університетської освіти в Україні?

— Звичайно. Про це можна говорити багато, бо наші системи освіти відрізняються кардинально, але є декілька відмінностей, які одразу по приїзду вразили. По-перше, ко-

жен отримує перелік предметів, можливих для вивчення, та увесь необхідний роздатковий і пояснювальний матеріал, книги. По-друге, розклад студент визначає для себе самостійно. Дуже імпонує те, що менше половини дисциплін є обов'язковими і майже 100 кредитів дається на вибір студента. Кожна дисципліна обов'язково містить екологічну складову. До речі, більшість викладачів дублюють свої курси англійською. І тільки окремі дисципліни викладаються лише японською мовою. До речі, бакалаврська програма, як і у нас, триває чотири роки.

— Де ти себе бачиш у майбутньому? І що б побажав студентам, які хочуть навчатися в ТАУ?

— Хочеться покращити нашу країну та розвинути її. Неодноразово

мав нагоду презентувати Україну в ТАУ. Як і всякий гідний громадянин, переймаюся її проблемами. Переконаний: вирішувати їх слід глобально, об'єднавши суспільство. Також хочу займатися корисними справами на благо усього людства: мрію попрацювати в ООН та поїхати до США. Шкода, що диплом, отриманий в Японії, поки що в нашій країні, в силу певних причин, сприймається лише як гарний додаток. Щоб реалізувати свій потенціал, планую вступати до аспірантури в ТАУ.

А студентам, які хочуть навчатися за кордоном, хочу побажати повірити у свої можливості. У мене вийшло - і у вас теж. Можливостей наш університет надає чимало. Потрібно лише бажання.

О. Наконечна

"ПРАЗЬКИЙ МАЙДАН" УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ

Завершується стажування студентів НУБІП України у Празькому університеті наук про життя.

- Час мого навчання у Празі промайнув дуже швидко, - розповідає один з учасників програми обміну, студент економічного факультету Єгор Копилов. - Ніби тільки

вчора я та 12 моїх колег прибули на п'ятимісячне стажування. І ось ми вже виконали програму та склали останній екзамен. За цей час я отримав чудову можливість познайомитися з особливістю університетської освіти в Чехії, культурою і традиціями цієї країни. Познайомився зі своїми однолітками з Казахстану та від-

відав Університет св. Іштвана в м. Їдоло (Угорщина), де вони навчаються за програмою обміну.

А ще не можу не сказати, що тут, в Чехії, дуже підтримують нашу країну. Так, 26 січня пройшла акція "Празького майдану" на підтримку Надії Савченко та Олега Сенцова, у якій я теж брав участь. Як і в акції-пі-

кеті біля посольства Росії у Чеській Республіці, де ми вимагали від Володимира Путіна зупинити агресію проти України та дотримуватися підписаних мирних домовленостей. За численні акції і підтримку України "Празький майдан" отримав подяку посла України в Чехії.

І. Білоус

СПРАВИ ДЕРЖАВНІ

Станіслав Ніколаєнко: ВИЩУ АГРАРНУ ОСВІТУ ПОРЯТУЄ ЛИШЕ НОВА ПРОГРАМА РОЗВИТКУ АПК

Закінчення. Поч. на стор. 1

момент організації асоціації, сьогодні залишається заледве половина. Зарплата працівникам і стипендії студентам постійно затримуються, і керівництво вишів не має можливості вплинути на ситуацію. Тож і не дивно, що очільники багатьох з них не бачать сенсу повертатися у свої колективи без конкретних дій з боку керівництва держави у вирішенні цих питань. Нині майже 200 тисяч студентів чекають рішень асоціації.

Намагання знайти винуватців - справа невдячна. Якщо сублімувати емоційні виступи учасників засідання, то "на виході" матимемо: ми всі

винуваті, бо дотепер мовчали! Аж поки не дійшли до точки кипіння.

Вирішувати ж проблеми, що накопичилися за дванадцять років існування асоціації "Укragроосвіта", має її новобране керівництво на чолі з ректором НУБіП С.М. Ніколаєнком. До честі Станіслава Миколайовича, в роботу він включився відразу. І навіть встиг за кілька годин зборів, враховуючи проблематику і пропозиції, сформулювати програму першочергових дій, поспілкувався з членами уряду.

- Мітингуванням під стінами Кабміну справу не вирішити, - говорить він. - У цьому я певен як людина, яка

має досвід роботи міністра освіти і науки та депутата Верховної Ради чотирьох скликань. Ефективнішою буде зустріч робочої групи аграрних освітян в Кабінеті Міністрів з представниками влади, що, безумовно, позитивно вплине на стан аграрної освіти. А щоб реально - так хочеться бути оптимістом! - виправити становище, потрібно ініціювати нову програму розвитку АПК. Вона повинна впливати на розвиток і благополуччя українського села, середній вік сільських мешканців має зростати і, що дуже важливо, передбачати створення робочих місць.

В. Обрамбальський

СМАЧНОГО!

СМАКОЛИКИ ЗА ПОМІРНУ ЦІНУ*В університеті розширюється мережа закладів харчування.*

Ректорат докладає всіх зусиль, щоб у всіх гуртожитках та корпусах запрацювали ідеальні і кафе. Одним з останніх на сьогодні свої двері відкрив буфет у 4-му навчальному корпусі. У числі перших його відвідувачів був ректор С.М. Ніколаєнко, який і перерізав червону стрічку.

Відтепер студенти та викладачі в обідню перерву або у перервах між заняттями зможуть полакуватися різними смаколиками та ще й за помірну ціну. У цьому переконалися члени ректорату, обох профкомів, які теж завітали на відкриття.

Найближчим часом планується переобладнати буфети й у інших корпусах.

Інф. "УК"

ЛЮДИ ТВОЇ, УНІВЕРСИТЕТЕ

ВЧЕНИЙ, ПЕДАГОГ, КЕРІВНИК

Видатний економіст-аграрник, академік Національної академії аграрних наук, член-кореспондент Російської академії сільськогосподарських наук, доктор економічних наук, заслужений діяч науки і техніки України, колишній ректор Української сільськогосподарської академії - всі ці звання і регалії належать одній і тій же людині - професору В.В. Юрчишину, якому днями виповнюється 90 років.

Виходець з селянської сім'ї, Володимир Васильович все життя присвятив сільському господарству. Народився у селі Заячівка Шаргородського району Вінницької області. Навчання у Михайловецькому плодоовочевому технікумі перервала війна. Під час воєнного лихоліття працював у колгоспах Луганської та Саратовської областей, на оборонних підприємствах Свердловської та Московської областей. А повернувшись з евакуації, закінчив технікум у 1947 р. і працював техніком-садоводом.

У 1948-1953 рр. навчався на плодоовочевому факультеті Уманського сільськогосподарського інституту, який і закінчив з відзнакою. Його схильність до наукових досліджень проявилася саме тут. Під керівництвом відомого вченого М.В. Алексеева на кафедрі овочівництва він кілька років виконував оригінальні дослідження з питань осінньої (підзимної) посадки висадків овочевих культур, підготував і успішно захистив дипломну роботу, яку державна екзаменаційна комісія оцінила як таку, що могла стати основою кандидатської дисертації. Закінчивши вуз, два роки працював агрономом навчального господарства та викладачем у Кам'янець-Подільській середній сільськогосподарській школі з підготовки голів колгоспів.

Науково-педагогічну діяльність розпочав у 1954 р. в Українській сільськогосподарській академії. Від аспіранта кафедри організації сільського господарства виріс до професора, завідувача кафедри, проректора з наукової роботи. А в 1968-1975 рр. очолював цей вуз. Загалом, більше двадцяти років свого життя

він присвятив науковій та педагогічній діяльності саме в його стінах.

У 1958 р. він захистив тут кандидатську дисертацію, що була присвячена стану і перспективам розвитку садівництва та виноградарства в наддністрянських колгоспах Вінницької і Хмельницької областей. Розвиваючи ці дослідження, вчений у 1964 р. розробив методику визначення економічної ефективності порід і сортів плодівих культур, яка одержала визнання вчених і практиків всього Радянського Союзу. Відтоді цей критерій набув значення однієї з найважливіших оцінок при їх підборі для промислової культури, а визначення ефективності порід і сортів стало обов'язковою складовою досліджень з економіки багаторічних насаджень. Цими розробками започатковано новий напрям досліджень - економічних основ сортознавства.

На основі цієї методики Володимир Васильович виконав вперше в СРСР багатоаспектні і великомасштабні дослідження економічної ефективності найбільш поширених у різних регіонах України плодівих порід та їх сортів. Вони й лягли в основу захищеної у 1967 р. дисертації на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук на тему "Економічна ефективність порід і сортів плодівих культур України".

В.В.Юрчишин успішно поєднував навчальну, наукову і методичну роботу, був прекрасним лектором і педагогом. Академік М.В. Зубець, який тривалий час очолював НААН України, згадував, як, навчаючись на зоотехнічному факультеті, він слухав його лекції з організації сільськогос-

подарського виробництва. Володимир Васильович, який відзначався широким науково-виробничим кругозором і нетрадиційністю поглядів на проблеми сільського господарства, не боявся вести зі студентами мову про речі, яких більшість викладачів уникали. Це нам імпонувало, зазначав згодом Михайло Васильович. З того часу він вважав його одним з найкращих своїх вчителів.

Та В.В. Юрчишин був ще й талановитим адміністратором. Серед сотні вузів, що готували на той час спеціалістів з вищою освітою для сільськогосподарства, УСА була одним з найбільших. За період перебування на посаді ректора В.В. Юрчишина тут було створено факультет автоматизації сільськогосподарського виробництва і навчально-дослідне господарство "Великоснітинське", розпочато підготовку інженерів-педагогів на факультеті механізації сільського господарства, відкрито підготовче відділення, побудовано навчальний корпус 7-А і кілька житлових будинків.

У 1976 р. В.В.Юрчишин перейшов на роботу в Інститут аграрної економіки УААН, де керував кількома відділами. У 2005-2006 рр. - головний науковий співробітник Національного наукового центру "Інститут аграрної економіки УААН".

В.В. Юрчишин - автор більш як 500 фундаментальних наукових праць з проблем аграрної політики, реформування аграрних відносин, переходу аграрної сфери України до ринкової економіки, історії аграрної економіки України. Він засновник школи наукових та педагогічних кадрів. Своїм хрещеним батьком у науці його вважають 3 доктори і більше 40 кандидатів наук.

Тож є за що шанувати метра аграріїв. І нині, з нагоди 90-річного ювілею, колектив Національного університету біоресурсів і природокористування України щиро вітає Володимира Васильовича і його дружину Катерину Дмитрівну, котра була опорою ювіляру в найскладніші періоди життя, та бажає міцного здоров'я і творчої наснаги.

С. Ніколаєнко, ректор,
С. Кулаєв, проректор
з навчальної і виховної роботи

СЛУЖИТИ НАРОДУ

У беззні свій ювілей відзначатиме знаний вчений-аграрник, доктор сільськогосподарських наук, заслужений працівник сільського господарства, академік Національної академії аграрних наук України та Російської академії природничих наук, заступник директора ННІ післядипломної освіти і професор кафедри інноваційної діяльності в АПК В.О. Пабат.

Народився Віктор Олексійович на Чернігівщині. Як згадує ювіляр, його село Вишнівка виняткової краси: затишні вулиці, мальовнича природа. А ще більшої величності надають йому жителі - добрі, щирі і, головне, працьовиті люди.

Після закінчення Полтавського сільськогосподарського інституту міністр сільського господарства М.С. Співак, який був на розподілі випускників, особисто запропонував Віктору Олексійовичу посаду у міністерстві. Але молодий спеціаліст... відмовився, чим викликав здивування у високого начальства. І пішов працювати за розподілом у радгосп "Степне" Полтавського району зоотехніком, а вже за рік працював тут головним зоотехніком. Два тамтешніх плезмаводи - зі свинарства і великої рогатої худоби - його заслуга.

Саме в "Степному" Віктор Олексійович тісно пов'язав себе з наукою і вступив до заочної аспірантури, яку успішно закінчив. Через деякий час він вже працює директором навчально-дослідного господарства "Ювілейний" Полтавського СП. Разом з трудовим колективом він створив господарство, яке за показниками врожайності зернових, технічних та інших культур, рівнем продуктивності тваринництва, соціальної інфраструктури займало одне з перших місць серед аналогічних господарств сільськогосподарських вузів тодішнього Радянського Союзу. Воно було постійним учасником виставки досягнень народного господарства УРСР та СРСР. У цей період життя В.О. Пабат захистив кандидатську дисертацію.

А згодом настав період такої ж напруженої праці у Семенівському районі, який на той час був серед відстаючих. За короткий проміжок час, очолюючи район, В.О. Пабату вдалося вивести його на лідируючі позиції на Полтавщині.

Невичерпну енергію, розсудливість, бачення перспективи молодого господарника помітили, і незабаром він - на високих державних посадах: заступник завіду-

вача сільськогосподарського відділу та інспектор ЦК Компартії України, заступник голови правління концерну "Укрм'ясо", перший заступник міністра сільськогосподарства, радник керівника секретаріату Президента України, перший помічник голови Верховної Ради України. І скрізь залишався добрим другом нашого університету.

Люди з колосальним досвідом потрібні і в пенсійний період свого життя. Цей - своєрідні жнива, і врожай передається наступним поколінням. І не випадково Віктор Олексійович сьогодні успішно працює в НУБіП України. Ювіляр узагальнив результати наукової і практичної діяльності і захистив докторську дисертацію, в якій сформульовані селекційно-генетичні фактори формування м'ясної продуктивності худоби.

Більше 300 наукових і навчально-методичних праць, 2 підручники, монографії, довідники тощо вийшли з-під його пера. У науковому світі, освіті та у сфері аграрного виробництва Віктора Олексійовича поважають за професіоналізм, цілеспрямованість, вимогливість і високу самовіддачу, доброзичливість і порядність. Він заслужив це всім своїм життям, кредо якого - служити народу.

І. Іватулін, перший проректор,
М. Кулаєв, директор ННІ
післядипломної освіти

ОГОЛОШЕННЯ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ПОСАД

деканів факультетів: ветеринарної медицини; економічного; аграрного менеджменту; землевпорядкування; тваринництва та водних біоресурсів; агробіологічного; захисту рослин, біотехнологій та екології; гуманітарно-педагогічного; механіко-технологічного; конструювання та дизайну;

директорів навчально-наукових інститутів: енергетики, автоматики і енергозбереження; лісового і садово-паркового господарства; післядипломної освіти;

директорів відокремлених підрозділів: відокремлений підрозділ НУБіП України "Ніжинський агротехнічний інститут"; відокремлений підрозділ НУБіП України "Ніжинський агротехнічний коледж"; відокремлений підрозділ НУБіП України "Бережанський агротехнічний коледж".

Заяви приймаються з 25 лютого по 12 березня 2015 року. Перелік документів та інші вимоги визначені Порядком проведення конкурсу на заміщення посад декана факультету, директора інституту, керівника відокремленого підрозділу Національного університету біоресурсів і природокористування України, який розміщено на сайті університету nubip.edu.ua

ПАРТНЕРСТВО

У СПІВПРАЦІ З КРАЩИМИ

Закінчення. Поч. на стор. 5

сучасному етапі, розповів про можливості університетського науково-парку як інноваційної платформи. Це своєрідний зразок, як слід поєднувати зусилля науковців і бізнесу, починаючи від технічної ідеї до впровадження в практику і реалізацію вже готових успішних фірм. Серцевиною парку є своєрідна фабрика стартапів: винахідника, яким би талановитим він не був, треба навчати підприємництва! Досвідчені підприємці з різних країн навчають в стартап-школі своїх підопічних, як досягнути успіху. Реальні стартап-проекти, як сказав М.З. Згуровський, сягають десяти відсотків від числа тих, хто навчається тут. І сьогодні серед успішних молодих бізнесменів є багато її випускників.

Господарі запрошують до стартап-школи КПІ студентів університетів-партнерів, які мають конкретні технологічні ідеї. Так що талановита молодь НУБіП України має змогу безкоштовно навчатися тут і готувати до реалізації своїх проектів.

У ході діалогу науковці намагалися визначити пріоритети наукового пошуку, над якими можна було б працювати спільно. Конкретним прикладом цього, як сказав очільник КПІ, може стати біоінженерія. Розвиваючи думку колеги, ректор НУБіП України С.М. Ніколаєнко висловив своє бачення співпраці. Оскільки науковці нашого університету працюють з живою природою, біологічними об'єктами, нам були б цікавими спільні дослідження щодо забезпечення якості продуктів хар-

чування, води, обліку землі, а також енергозбереження, розробка альтернативних джерел енергії, недопущення пожеж тощо. Сільськогосподарське машинобудування, яке Україна втратила, - це взагалі неораний пласт проблем. І це далеко не все.

Алгоритм взаємодії наших університетів С.М. Ніколаєнко вбачає в контактах наукових шкіл, обміні досвідом організації навчального процесу тощо. А конкретну реалізацію цього забезпечать в робочому порядку проректори за напрямками роботи.

Н.Чехлова

Від редакції. А в травні вже ми прийматимемо з аналогічним візитом наших партнерів, адже і нам є чим поділитися. До цього планується напрацювати предмет угоди про співпрацю.

НАШІ ЮВІЛЯРИ

СЛОВО ПРО БЕРЕГІНЮ

За кілька днів колектив факультету захисту рослин, біотехнологій та екології відзначатиме 75-річчя берегині кафедри інтегрованого захисту та карантину рослин О.К. Пухленко.

Ольга Кирилівна працює лаборантом на кафедрі з самого початку її заснування - з 1962 року. 53 роки!

Вона працювала з відомим ентомологом професором М.М. Синицьким. Відрядження, експедиції, обстеження, обліки, забезпечення на високому рівні навчального процесу - все було в житті нашої невтомної трудівниці. А скільки препаратів для занять, експонатів для музею виготовлено її дбайливими руками! Ольга Кирилівна і сьогодні присвячує всю себе улюбленій роботі і всім нам. Вона - справжній патріот кафедри і факультету.

Важко перелічити тих людей, яким Ольга Кирилівна допомогла своєю мудрою порадою, втішила добрим словом, напоїла гарячим чаєм. Завжди лагідна, усміхнена, щира, привітна, наша ювілярка вміє вислухати, пожаліти і розрадити кожного, хто переступає поріг її 48-ї кімнати.

Тож з днем народження Вас, наша берегині! Нехай добро, любов, увага, які ви даруєте людям, повертаються до Вас сторицею.

О.Дмитрієва,
голова профбюро факультету

У ЛЮТОМУ СВІЙ ЮВІЛЕЙ ВІДСВЯТКУВАЛИ:

50-літній - завідувачка лабораторії **Л.І. Лозинська** (кафедра екобіотехнологій та біорізноманіття), доцент **С.М. Мусійчук** (кафедра іноземної філології), ст. викладач **І.П. Радіонов** (кафедра військової підготовки);

55-літній - професори **С.М. Каленська** (завідувач кафедри рослинництва), **В.П. Ковбаса** (кафедра автотракторного сільсько- і лісгосподарського машинобудування), доценти **Т.В. Литвиненко** (кафедра гене-

тики, розведення та репродуктивної біотехнології тварин), **А.О. Омельчук** (кафедра електропостачання), **А.М. Радченко** (кафедра військової підготовки), охоронник **В.О. Надточій**, прибиральниці **С.В. Рісич**, **Л.Б. Чепілок**, ст. лаборант **З.І. Кононенко** (кафедра культурології);

60-літній - двірник **Т.М. Грищенко**, завідувач лабораторії **Т.М. Жованик** (кафедра технології м'ясних, рибних та морепродуктів), завідувач складу **В.П. Завадський**,

методист І категорії **Н.М. Падалко**, чергова гуртожитку №9 **Н.В. Філоненко**;

65-літній - професори **В.П. Лисенко** (завідувач кафедри автоматики та робототехнічних систем ім. акад. І.І. Мартиненка), **І.В. Головач** (кафедра вищої та прикладної математики);

75-літній - провідний фахівець **С.В. Кіняк** (відділ аспірантури і докторантури), каштелян гуртожитку №9 **Н.В. Чернецька**.

Ректорат університету, профком викладачів і співробітників, а також редакція газети "Університетський кур'єр" щиро вітають наших колег з цими життєвими подіями і зичать міцного здоров'я, благополуччя та подальших успіхів у роботі.

ПАМ'ЯТЬ

АКАДЕМІК, ЯКИЙ
ПОДБАВ ПРО ПРАВОВИЙ
ЗАХИСТ СЕЛЯН

23 січня ц.р. виповнилося б 90 років з дня народження видатного вітчизняного вченого-правознавця-аграрника, академіка Академії правових наук України, доктора юридичних наук, заслуженого діяча науки і техніки України, лауреата премії імені Ярослава Мудрого, В.З. Янчука.

Народився майбутній академік на Вінниччині у селянській сім'ї, пройшов Велику Вітчизняну війну, був нагороджений багатьма державними нагородами. Закінчивши юридичний факультет та аспірантуру Київського державного університету імені Тараса Шевченка, більшу частину свого життя він пропрацював тут, пройшовши шлях від асистента до завідувача кафедри.

Селянська дитина, Василь Зіновійович завжди мріяв про підготовку юристів-аграрників у аграрному виші, які були б готовими захищати права селян. Мрія усього життя академіка збулася у 2001 році, коли завдяки його зусиллям у Національному аграрному університеті було створено юридичний факультет і розпочалася підготовка фахівців за спеціальністю "Правознавство". Також були відкриті аспірантура і докторантура з юридичних наук за спеціальністю 12.00.06 - земельне право, аграрне право, екологічне право, природоресурсне право, а згодом і відкрита та успішно функціонує спеціалізована вчена рада із захисту кандидатських дисертацій з юридичних наук за двома базовими для університету науковими спеціальностями: 12.00.06 - земельне право, аграрне право, екологічне право, природоресурсне право та 12.00.07 - адміністративне право і процес, фінансове право, інформаційне право. На відзначення цих заслуг вченого і педагога кафедру аграрного, земельного та екологічного права юридичного факультету, яку очолював академік Янчук, по його смерті у вересні 2005 р. назвали його ім'ям.

Фундатор школи аграрного права в Україні, академік В.З. Янчук підготував 2 докторів та 5 кандидатів юридичних наук, які стали послідовниками його наукової школи і розвинули наукову палітру ідей свого вчителя до кількох науково-правових шкіл у НУБіП України.

Наукова школа заснована на початку 70-х років минулого століття на юридичному факультеті КДУ імені Тараса Шевченка як школа сільськогосподарського права. Зі створенням у 1996 р. у Національному аграрному університеті кафедри аграрного права та приходом сюди академіка Янчука вона стала активно розвиватися та зміцнюватися. Її здобутки визнали на теренах не лише нашої держави, а й за її межами. І сьогодні наукова школа аграрного права НУБіП України охоплює все більший спектр суспільних відносин, що мають місце в аграрній сфері держави і регулюються приватно- та публічно-правовими нормами. Це, зокрема, аграрні організаційно-управ-

лінські відносини та відносини соціального розвитку села. Одним з перших вчених, які запропонували розширення традиційного предмета аграрного права за рахунок зазначених відносин, і був наш вчитель Василь Зіновійович.

Широта науково-теоретичних та прикладних аграрно-правових проблем, що досліджуються, дає можливість послідовникам ідей В.З. Янчука готувати та вносити на затвердження відповідними державними органами значну кількість проєктів законодавчих та інших нормативно-правових актів у галузях сільського господарства та земельних відносин. Опубліковані ним більше 20 монографій, понад 30 підручників та навчальних посібників з грифом МОН України суттєво збагатили навчальний процес підготовки майбутніх юристів-аграрників та юристів-земельників не лише у нашому університеті, а й у інших вишах держави.

Яскравими прикладами визнання наукової школи академіка Янчука українським суспільством стали присудження у 2011 р. авторському колективу підручника "Аграрне право України" престижної у правових колах держави премії імені Ярослава Мудрого та у 2014 р. - творчому колективу кафедри аграрного, земельного та екологічного права імені академіка В.З. Янчука премії Президента України для молодих вчених.

Нині ця правова школа налічує чотири покоління науковців. Вони продовжують його благородну справу, озброюючи сільських трударів вмінням захищати свої права та законні інтереси, вносячи вагомий внесок у розбудову істинно правової держави на благословенних Богом теренах української землі. І це є кращим засвідченням світлої пам'яті її вірного сина, продовженням його життя на цій землі.

Від вдячних учнів -
В. Курило,
професор з навчально-наукової роботи, правових та соціальних питань

Газета Національного
університету біоресурсів
і природокористування України
Університетський КУР'ЄР

Виходить з вересня 1956 року як
"ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КАДРИ",
а з квітня 2009 року - як
"УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ КУР'ЄР"

Свідцтво про державну реєстрацію:
№ 148-10-24 від 30.03.2009 року.

Засновник:
Національний університет біоресурсів
і природокористування України

Редакція газети:
головний редактор
Валентин Обрамбальський

Над номером працювали:
верстка - Антон Осмак

кореспонденти
Ірина Білоус, Ніна Чехлова

фото номера:
Геннадій Кушанов

Адреса редакції:

Україна, 03041, Київ, вул. Героїв Оборони, 15.
Редакція - 12-й навчальний корпус, блок Д, кім.308
Тел.: 097-987-48-42. E-mail: za_sg_kadry@ukr.net

Газета виходить раз на місяць.
Поширюється безкоштовно

Точка зору авторів публікацій не завжди
співпадає з точкою зору редакції. Рукописи та фотог-
рафії не рецензуються і не повертаються

Оригінал-макет:

Видавничий центр НУБіП України,
Київ, пров. Сільськогосподарський, 4, корп.17.
тел.: (044) 527-80-49.

Номер віддруковано:
"Експрес-Поліграф"

Тираж 2000 прим.
Зам. №